

Standarde de publicare in revistele editate de TARUS Media S.R.L.

Autorii articolelor trimise spre publicare in revistele editate de TARUS Media poarta intreaga responsabilitate pentru toate afirmatiile facute in manuscrisele lor.

Toate manuscrisele evaluate in vederea publicarii in oricare din revistele specializate editate de TARUS Media – *The BMJ–Editia in limba romana, Medica Academica* si *Maedica-a Journal of Clinical Medicine* – respecta indicatiile de publicare ale The BMJ (<http://authors.bmj.com>) si, implicit, *Recomandarile cu privire la orientarea, prezentarea, redactarea si publicarea lucrarilor stiintifice in revistele medicale*, elaborate de International Committee of Medical Journal Editors (ICMJE – Comitetul international al editorilor de reviste medicale) actualizate in decembrie 2016 si disponibile pe <http://www.icmje.org/recommendations/>

Conflictele de interese

Conform regulamentului instituit de ICMJE cu privire la declararea conflictelor de interese ([uniform declaration of competing interests](#)), autorii trebuie sa faca publice patru tipuri de informatii:

- Asocierile lor cu entitati comerciale ce le-au oferit suport pentru activitatea prezentata in manuscrisul trimis spre publicare
- Asocierile lor cu entitati comerciale despre care s-ar putea considera ca au un interes fata de sfera generala in care se inscrie manuscrisul (in perioada de 36 de luni anterioare datei de trimitere a manuscrisului)
- Orice asocieri financiare asemnatoare ce implica sotia sau copiii in varsta de sub 18 ani
- Asocierile non-financiare ce pot fi relevante pentru manuscrisul trimis.

Pentru a lua cea mai buna decizie privitoare la un manuscris primit spre publicare, editorul trebuie sa stie daca autorii au conflicte de interese. Intrucat sunt aproape inevitabile, aceste conflicte nu reprezinta un criteriu de respingere a articolelor, ci se impune declararea lor explicita in orice lucrare publicata.

Exista un conflict de interese atunci cand rationamentul profesional in legatura cu un interes principal (de exemplu, binele pacientilor sau validitatea cercetarii) poate fi influentat de un

interes secundar (de pilda, castigul financiar ori relatiile personale). Un astfel de conflict trebuie sa fie asumat de autori si facut public.

Exemple de conflicte de interese: apartenenta la un comitet, consultanta, angajarea ca salariat, declaratii de competenta, contracte de cercetare, conferinte/alte evenimente educationale, purtatori de cuvnt, patente (planificate, in curs de emitere sau emise), primirea de echipamente sau bunuri, redevente, alte cheltuieli neincluse in cele mentionate in formular, alte relatii personale ori profesionale ce pot sa genereze – sau sa para ca au – o influenta.

Toti autorii sunt rugati sa completeze formularul ICMJE. Este recomandabil ca fiecare sa pastreze cate un exemplar si sa trimita unul autorului responsabil cu corespondenta, care are obligatia de a insera o declaratie succinta la sfarsitul manuscrisului (inainte de bibliografie), sub titlul “Conflicte de Interese”, ce va fi inclusa in articolul publicat.

Declararea surselor de finantare

Toate sursele de finantare vor fi declarate sub titlul “Sursele de finantare”, la sfarsitul manuscrisului (inainte de bibliografie). Autorii trebuie sa precizeze ce rol a(u) avut sponsorul (sponsorii) studiului – daca e cazul – in: protocolul de lucru; colectarea, analiza si interpretarea datelor; redactarea textului lucrarii; decizia trimiterii manuscrisului spre publicare. Se va preciza clar daca nu a existat o astfel de implicare din partea unui sponsor.

Protectia subiectilor umani si a animalelor in cercetare

Atunci cand prezinta experimente efectuate pe subiecti umani, autorii trebuie sa specifice daca procedurile au respectat standardele etice ale comitetelor raspunzatoare de experimentarea pe subiecti umani si cele ale variantei actualizate a Declaratiei de la Helsinki din 1975. Daca exista dubii in ceea ce priveste respectarea prevederilor declaratiei de la Helsinki, autorii trebuie sa-si justifice modul de lucru si sa demonstreze ca au avut aprobarea forului de evaluare institutionala/nationala pentru aspectele neclare ale studiului. La prezentarea experimentelor pe animale, autorilor li se solicita sa mentioneze daca a fost urmat ghidul national si institutional cu privire la folosirea si ingrijirea animalelor de laborator.

Publicarea in mai multe reviste

Nu vor fi evaluate manuscrisele trimise simultan spre publicare si catre alte reviste de profil. Editorii pot decide, inasa, sa publice un articol simultan atunci cand considera ca o asemenea initiativa ar fi in beneficiul sanatatii publicului.

Publicarea redundanta

Publicarea redundanta se refera la articolele ce seamana intr-o masura considerabila cu altele, aparute anterior in versiune tiparita sau electronica. La trimiterea unui manuscris spre publicare, autorul este obligat sa informeze editorul daca l-a trimis si altor publicatii, precizand si daca acesta contine aspecte abordate si in articole publicate anterior. Incercarea publicarii redundante fara o astfel de notificare se soldeaza cu respingerea prompta a manuscrisului trimis. Daca editorul nu a fost avertizat asupra neregulilor, iar articolul a si aparut, va fi publicata, cu sau fara aprobarea autorului, o mentiune cu privire la caracterul redundant.

Publicarea a doua oara

In cazul anumitor tipuri de articole de larga audienta (ex., ghidurile elaborate de agentii guvernamentale si de organizatiile profesionale), editorii decid in mod deliberat sa publice materiale aparute si în alte reviste, cu acordul autorilor si al editorilor respectivi. Publicarea a doua oara, in aceeasi limba sau in alta, poate fi benefica daca indeplineste toate conditiile urmatoare: autorii au primit acceptul editorilor ambelor reviste; editorul care publica a doua oara articolul trebuie sa aiba o copie a manuscrisului initial; este respectata prioritatea revistei care a publicat prima articolul, prin republicare la un interval de cel pu]in o saptamana; articolul ce urmeaza a fi publicat a doua oara se adreseaza unui grup diferit de cititori (poate fi suficienta o versiune prescurtata); versiunea publicata a doua oara reflecta veridic informatiile si interpretarile celei initiale; o nota de subsol pe pagina principala informeaza ca articolul a fost publicat integral sau partial si reproduce oficial versiunea initiala – de exemplu: „Acest articol se bazeaza pe un studiu publicat pentru prima data in (titlul revistei, cu indicatii bibliografice complete).”